

La ciència de la quarantena i la vida social del COVID-19

Resum de la presentació de Aphaluck Bhatiasevi dins del taller sobre SARS-CoV-2/COVID-19.

La narrativa sobre la pandèmia del COVID-19 és àmplia i variada, incloent perspectives sanitàries, polítiques, econòmiques i socials. Aquestes narratives han sigut fluïdes, canviant ràpidament a mesura que la situació evolucionava. Per exemple, quan el govern comunista xinès va implementar tancaments d'emergència estrictes, primer a Wuhan (una ciutat d'11 milions d'habitants) i després en àrees més àmplies, aquesta mesura va ser rebuda per molts fora de la Xina amb escepticisme. No obstant això, a mesura que el brot es va propagar a altres països, tancaments d'emergència similars han sigut implementats fora de la Xina, en països més liberals i republicans.

Tots experimentarem la pandèmia i els seus diversos tancaments d'emergència i quarantenes de forma diferent en les diferents parts de món. A gran escala, les nostres experiències dependran de la nostra relació amb el nostre govern i la nostra accessibilitat a la sanitat o a productes de necessitat bàsica, com aigua o aliments.

A menor escala, les nostres experiències dependran de la nostra relació amb familiars i amics i la nostra vida diària. En alguns llars, les relacions es poden veure afavorides positivament pels tancament d'emergència, mentre que en altres pot ocórrer el contrari. La por al desconegut i la incertesa de la situació afectarà la nostra vida diària.

Ni tancaments d'emergència ni quarantena poden ser solucions a llarg termini per a una epidèmia, donades les seves implicacions econòmiques i sociològiques. Un estudi en 129 persones que van ser posades en quarantena durant una mitjana de 10 dies durant el brot de SARS de 2003 al Canadà va mostrar que el 28.9% d'elles van experimentar més tard símptomes d'estrès posttraumàtic, mentre que el 31.2% van experimentar símptomes de depressió [1]. A més, hi ha precedents històrics sobre de que les minories socials son afectades més negativament per les quarantenes. Per tant, els períodes de quarantena haurien de ser el més cort possible.

Els tancaments d'emergència i les quarantenes no són la solució, només ens permeten guanyar temps per preparar-nos per a tractar amb la pandèmia. No és mai massa tard per considerar els amplis efectes sociològics de quarantenes i tancaments d'emergència, tant positius com negatius, en els diferents llocs i grups socials que les pateixen.